

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: PNK.I.4130.12.2017

Kielce, dnia 02-02-2017

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXV/211/2016 Rady Gminy Bogoria z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 grudnia 2016 r. Rada Gminy Bogoria podjęła uchwałę w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Dokonana przez organ nadzoru ocena legalności przedmiotowej uchwały wykazała, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Podstawę prawną do podjęcia przez Radę Gminy Bogoria uchwały stanowi przepis art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 930 z późn. zm.), zgodnie z którym rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze,

z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Norma kompetencyjna zawarta w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej wskazuje, iż upoważnienie rady gminy obejmuje określenie:

- 1) szczegółowych warunków przyznawania usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 2) szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze,
- 3) szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat oraz
- 4) trybu ich pobierania.

Użyte w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej sformułowanie „Rada gminy określa” nie pozostawia organowi stanowiącemu gminy żadnej dowolności w zakresie tworzenia prawa miejscowego w tym przedmiocie. Innymi słowy w ramach upoważnienia ustawowego organ stanowiący ma obowiązek ustanowić przepisy normujące materię nim objętą.

Z cytowanego upoważnienia ustawowego jednoznacznie wynika, iż rada gminy została zobowiązana do określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Wśród szczegółowych warunków odpłatności nie można pominąć kwestii kosztu usługi opiekuńczej i specjalistycznej usługi opiekuńczej, a także sposobu jej naliczania (tak wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2006 r. sygn. akt II SA/Wr 600/04, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt IV SA/Wr 27/05, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17 maja 2012 r. sygn. akt II SA/Ol 285/12). Przy czym, właściwe wykonanie upoważnienia ustawowego wymaga odrębnego ustalenia kosztu godziny usługi opiekuńczej i specjalistycznej usługi opiekuńczej.

Zdaniem organu nadzoru kwestionowana uchwała nie spełnia powyższych wymogów ustawowych z uwagi na to, iż Rada Gminy w § 7 tego aktu określiła koszt 1 godziny usług świadczonych w ramach usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych w jednakowej wysokości. Prawidłowe ustalenie ceny 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, z uwagi na to, że determinuje wysokość odpłatności za usługi będące przedmiotem uchwały, stanowi niewątpliwie jej niezbędny element.

Tym samym ustalenie kosztu usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych w jednakowej wysokości nie może być uznane za prawidłowe wypełnienie delegacji ustawowej.

Uchwała, która nie wypełnia zakresu upoważnienia ustawowego nie może stanowić podstawy do przyznawania świadczeń z pomocy społecznej w formie usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych.

Zatem jeśli ustawodawca zastrzegł, że w akcie prawa miejscowego wydanego przez radę gminny powinny być zawarte określone regulacje, to ich brak skutkuje nieważnością całej uchwały, jako niewypełniającej kompetencji przyznanej radzie gminy.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż uchwała obarczona jest również innymi wadami prawnymi.

W § 3 i § 5 uchwały Rada Gminy określiła sposoby wszczęcia postępowania w sprawie świadczeń z pomocy społecznej, w tym krąg podmiotów uprawnionych do wystąpienia ze stosownym wnioskiem.

W ocenie organu nadzoru wskazano regulacje uchwały wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego określonego przez cytowany wyżej art. 50 ust. 6 ustawy.

Regulując przedmiotowe kwestie Rada Gminy nie tylko wkroczyła w materię ustawową, lecz także dokonała jej modyfikacji. Ustawodawca bowiem w art. 102 ust. 1 i 2 wskazał, iż postępowanie w sprawie świadczeń z pomocy społecznej wszczynane jest na wniosek strony lub z urzędu, określając jednoznacznie krąg podmiotów uprawnionych do złożenia stosownego wniosku.

Zastrzeżenia budzą ponadto zawarte w §4 ust. 2 uchwały, w których Rada Gminy określiła krąg podmiotów zobowiązanych do ponoszenia odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Należy zauważyć, iż odnośnie opłat za usługi opiekuńcze i specjalistyczne organ stanowiący gminy jest upoważniony do określenia szczegółowych warunków odpłatności oraz trybu pobierania przedmiotowych opłat. W zakresie tej kompetencji nie mieści się natomiast wskazywanie podmiotu zobowiązanego do uiszczania opłat. Oznacza to, iż stanowiąc prawo w tym zakresie Rada Gminy działała z przekroczeniem kompetencji wynikającej z art. 50 ust. 6 ustawy, naruszając przy tym również art. 96 ustawy określający podmioty zobowiązane do zwrotu wydatków poniesionych na świadczenia z pomocy społecznej.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Podpis
Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	756144.1961241.1488942
Nazwa dokumentu	rozstrzygnięcie nadzorcze.pdf
Tytuł dokumentu	rozstrzygnięcie nadzorcze
Sygnatura dokumentu	PNK.I.4130.12.2017
Data dokumentu	2017-02-02 13:45:11
Skrót dokumentu	E5E7A776DB2377B0C363799E17C2197B09A E2072
Wersja dokumentu	1.1
Data podpisu	2017-02-02 13:44:30
Podpisane przez	Agata Katarzyna Wojtyszek Wojewoda Świętokrzyski
	EZD 3.18.2453.2932.3664
Data wydruku:	2017-10-11 14:37:24
Autor wydruku:	Furmańska Dorota Inspektor wojewódzki